

Peter Mašič

LJ-29

Na poletni tabor smo šli na Kanin in to kar za dva tedna; da nam ni bilo dolgčas, smo gor prinesli veliko štrika in Jure nam je priskrbel več kot 200 lokacij, najdenih s pomočjo orto-foto in lidar posnetkov, ter dihalnikov, ki bi lahko bili potencialne jame. Z iskanjem lokacij potencialnih jam smo začeli že drugi dan tabora, v nedeljo 26. julija, in seveda pregledali najprej tiste točke, ki so najbližje taboru. Naslednji dan smo Beki, Aja, Matevž in jaz odšli pogledati prvo točko preteklega dne, št. 316, ki se nahaja na sosednjem grebenu, pet minut stran od tabora. Vhod ni izgledal nič posebnega, majhna udornica, kjer se mogoče na dnu nadaljuje rov tam nekam zadaj. Beki je opremila kratko stopnjo, jaz pa sem šel za njo in na dnu mi je Beki pokazala ožino, v katero sem se zatlačil in vmes brcnil kamen globoko v brezno. Imeli smo jamo in že kmalu je na vhodu pisalo LJ-29.

Še isti dan popoldne smo se Beki, Matevž in jaz lotili ožine, Matevž pa je delo še dodatno otežil, ko je v ožino zagostil veliko skalo. Naslednji dan smo jo napadli Aja, Matevž in jaz. Šele dan za tem smo jo končno naredili prehodno. Željo za spopad z ožino nam je seveda dal močan prepah, ki nam je pihal v glavo. Za ožino smo namerili 43 metrov globoko brezno, na dokaj obupnem dnu pa smo za velikim balvanom našli rov, ki se prevesi v manjšo stopnjo, na dnu pa se začne najdaljši, 30 metrov dolg meander Trofix, ki se zaključí s tremi fiksi, ki jih je opremil jamar s posledicami prejšnje noči. LJ-29 ni bila več le čurka z neprehodno ožino, temveč je postala globoka jama in dvojne poldnevne akcije z vmesnim kosilom zunaj so postale celodnevne akcije, kjer je bilo vsak dan treba prežmariti nekaj deset metrov več.

Naslednji dan so Špela, Aja, Ester in Elliot opremili dve stopnji in prišli v ogromno brezno na globini sto metrov, kjer smo še en dan kasneje Lojze, Matevž, Nika, Anže in jaz pogledali v ogromno dvorano dimenzij 30 x 20 x 30 metrov, ki je za oknom sredi brezna. Pogledali smo tudi na dno brezna, kjer se jama nadaljuje naprej v 40 metrov globoko brezno Šahtič, ki nas je popeljala do globine 150 metrov.

Naslednji dan je Matevža in mene Krajnc zjutraj napodil v jamo, kjer sva nadalje-

vala naprej od dna Šahtiča. Ker nisva imela veliko izkušenj z opremljanjem, sva oba s skupnimi močmi opremila stopnjo iz meandra tako, da sva naredila zelo nenapeto prečko in vse skupaj izgleda nekako podobno Pasti za muslimanke iz P4. Nadaljevala sva naprej in hitro porabila štrik, ko sva se ustavila sredi brezna na zelo mokri polici, kjer sva veselo metala kamne, ki so padali naprej v do zdaj najgloblje, 120 metrov globoko brezno Big šahtič. Ko sva hotela začeti z merjenjem, sta se nama pridružila Lojze in Nika s samo 60 metri štrika, s katerim nismo dosegli dna Big šahtiča in še isti dan sta na večerno akcijo šla Cyril in Bor do konca opremit brezno in seveda še naprej globlje v naslednje brezno, dokler jima ni zmanjkalo vrvi.

Naslednji dan smo Jure, Špela, Matevž in jaz odšli izmerit in opremit najprej brezno, kjer sta se prejšnji dan ustavila Bor in Cyril. Na dnu 70-metrskega brezna na globini 340 metrov smo se ustavili pred dokaj ozkim meandrom, iz katerega je zelo močno pihalo. V meander se je zbasal Jure in na koncu meandra odkril brezno, po oceni globoko 100 metrov. Slabo vreme nas ni ustavilo in že naslednji dan so se kljub močnemu dežju Lojze, Luka in Lanko šli spopast z meandrom na samem dnu jame. Na poti nazaj pa so bili kar močno zaliti zaradi nevihte in slapov v brezni in na pomoč sta jim priskočila Jure in Klemen in na koncu so vsi nekoliko premraženi prišli ven. Čez dva dni so Jure, Beki, Lojze in Cyril raziskali brezno za meandrom, na dnu brezna na globini 433 metrov jih je pričakal podor in ves prepah je žalostno izginil vanj.

Do konca tabora smo pregledovali okna v brezni in možna nadaljevanja. Najobetavnejše nadaljevanje je bilo nad Pastjo za muslimanke na globini 150 metrov, kjer je Špela našla rov z veliko karfiolicami, ki se je čez nekaj metrov prevesil v brezno, to pa se je kasneje povezalo v okno nad dnom Big šahtiča, ki so ga en dan prej po glavni poti raziskali Nika, Tjaša in Matevž H. Predzadnji dan tabora sta Špela in Jure pogledala v okno 40 metrov nad dnom sredi Big šahtiča, ta se je nadaljeval v meander in na koncu meandra smo dodali nov vprašaj pred novim breznom. Na koncu tabora je bil izkupiček raziskav 433 metrov

globine in skoraj kilometer rovov. Globine jame pa nismo raztegovali le z opremljanjem brezen in raziskovanjem, kar nekaj časa smo se spraševali, kako je lahko 60-metrsko vhodno brezno opremljeno s 60 metri štrika. Pozneje smo odkrili napako v meritvah, tako da je LJ-29 danes globoka 415 metrov. Napaka je nastala pri merjenju vizure, ki smo jo pomotoma podvojili.

5. 9. 2020 so v jami raziskovali Jure, Anže M. in Matic. Nadaljevali so od konca meandra v brezno, kjer so se ustavili na taboru, in se spustili 30 metrov globoko, na dnu pa se zoži na neprehodne dimenzije. Sredi brezna pa so našli okno, kjer gre rov naprej in kmalu pride do preozkega vhoda v naslednje brezno.

12. 9. 2020 smo raziskovali Matic, Dave, Hrvat Filip in jaz. Ponovno smo izmerili vhodne dele in razširili vstop v brezno, najdeno na prejšnji akciji, ter 30 metrov globlje prišli v ogromno 70-metrsko brezno, kjer nas je na dnu na -360 metrih presenetil podor, v katerega sicer gre naprej rov in bo v prihodnje z nekaj kopaškimi akcijami premagan. Prepah seveda je in to močan.

Jama je danes globoka 415 metrov in dolga 1.097 metrov, ima kar nekaj vprašajev in skozi celotno jamo nas spremlja močan prepah. Do sedaj je potekalo 20 akcij, od tega 18 na poletnem taboru, v jami pa je raziskovalo 25 jamarjev. Posebnost te jame je vsekakor lokacija. Pa ne le zato, ker gremo lahko od tabora do jame oblečeni v pajace – lokacija jame leži na črti, ki povezuje skrajni točki jam P4 in Male Boke.

Udeleženci: Aja Zamolo, Anže Marinko, Anže Oblak (DRP Škofja Loka), Behare Rexhepi, Bor Vidic, Cyril Mayaud, David Debeljak, Elliot Guerra-Blackmer, Ester Premate, Filip Šarc (Speleološki klub Ozren Lukič, Zagreb), Jaka Flis, Jure Bevc, Klemen Kramar, Lanko Marušič, Lojze Blatnik, Luka Lajovic, Matevž Hreščak, Matevž Marinko, Matic Di Batista, Matt Covington, Nika Pišek, Peter Mašič, Špela Borko, Tjaša Vezovnik, Vid Naglič. |

n.v. 1981 m 0 m

-50 m

-100 m

-150 m

-200 m

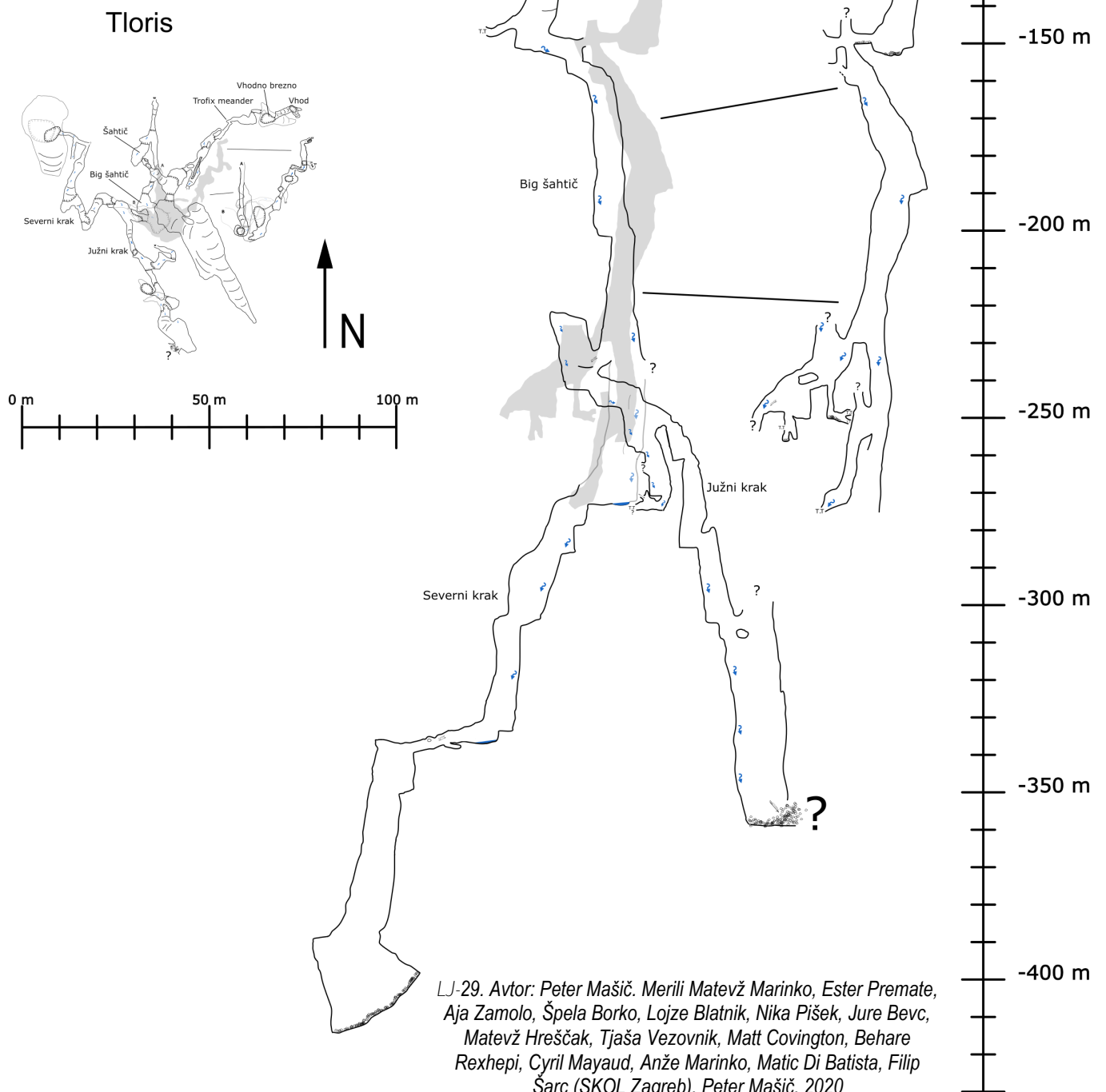
-250 m

-300 m

-350 m

-400 m

Iztegnjeni profil

LJ-29. Avtor: Peter Mašič. Merili Matevž Marinko, Ester Premate, Aja Zamolo, Špela Borko, Lojze Blatnik, Nika Pišek, Jure Bevc, Matevž Hreščak, Tjaša Vezovnik, Matt Covington, Behare Rexhepi, Cyril Mayaud, Anže Marinko, Matic Di Batista, Filip Šarc (SKOL Zagreb), Peter Mašič. 2020